

Vineri, 23 Octombrie, 2026

Sf. Ap. Iacob, rudenia Domnului, întâiul episcop al Ierusalimului; †) Sf. Preot Mucenic Constantin Sârbu; Sf. Cuv. Macarie Romanul

Coloseni 2

¹ Căci vreau să știți cât de mare e lupta mea pentru voi și pentru cei din Laodiceea¹ și pentru toți câți nu mi-au văzut fața trupească,

² pentru ca inimile lor să se mângâie; fiind ei în iubire, să aibă toată bogăția deplinei înțelegeri pentru cunoașterea tainei lui Dumnezeu-Tatăl și a lui Hristos,

³ întru care sunt ascunse toate vistieriile înțelepciunii și ale cunoașterii.

⁴ Vă spun aceasta pentru ca nimeni să nu vă înșele prin vorbe amăgitoare.

⁵ Căci deși sunt departe cu trupul, cu duhul însă sunt împreună cu voi, bucurându-mă să văd buna voastră rânduială și tăria credinței voastre în Hristos.

⁶ Prin urmare, așa cum L-ați pri-

mit pe Hristos Iisus Domnul, așa să umblați întru El,

⁷ înrădăcinați și zidiți fiind într'Însul, întăriți în credință așa cum ați învățat-o și prisosind în ea cu mulțumire.

Luca 9

¹² Dar ziua a'nceput să se plece. Și cei doisprezece au venit și I-au spus: „Dă drumul mulțimii să se ducă prin satele și gospodăriile dimprejur, ca să poposească și să-și găsească de mâncare, că aici suntem în loc pustiu”.

¹³ Iar El le-a zis: „Dați-le voi să mănânce”. Și ei au zis: „Nu avem mai mult decât cinci pâini și doi pești, afară numai dacă ne vom duce noi și vom cumpăra hrană pentru poporul acesta”.

¹⁴ Că erau ca la cinci mii de bărbați. Iar El le-a zis ucenicilor Săi: „Așezați-i jos, în cete de câte cincizeci”.

¹ Oraș în Asia Mică, nu departe de Colose.

15 Și au făcut așa și i-au așezat pe toți.

16 Iar Iisus, luând cele cinci pâini și cei doi pești și privind la cer, le-a binecuvântat, a frânt și le-a dat ucenicilor ca să le pună înaintea mulțimii.

17 Și au mâncat și s'au săturat toți; și au luat ceea ce le-a rămas, douăsprezece coșuri pline de fărâmituri.

18 Și a fost că pe când El Se ruga deoparte, ucenicii erau cu El, iar El i-a întrebat, zicând: „Cine zic mulțimile că sunt Eu?”²

Tâlcuire

Minunata săturare a poporului în pustie închipuie săturarea credincioșilor în Sfânta Împărtășanie cu Preacuratul Trup și Preacuratul Sânge al Domnului. Domnul șade deoparte; poporul e așezat în cete; Apostolii mijlocesc, primesc pâinea și o împart. Așa e și acum: credincioșii în întregul lor sunt împărțiți pe cete – micile Biserici locale, în

care Domnul, stând de față în chip nevăzut, împarte Trupul și Sângele Său prin urmașii Apostolilor. Atunci le-a grăit Apostolilor, iar acum urmașilor acestora: „Dați-le voi să mănânce”. Atunci, la fel ca acum, poporul credincios stă neconținut înaintea Domnului, postind, ascultând cuvântul Lui și căutând prin rugăciune tămăduirea de păcate, atunci când se pregătesc să se apropie de dumnezeieștile Taine. Astfel, taina începută prin arătarea pe pământ a Domnului continuă până acum și va continua până la sfârșitul veacului. Și în veacul cel viitor va fi un fel de împărtășanie, căci Domnul a făgăduit că le va da celor mântuiți să guste din mana cea ascunsă și din pomul vieții (*Apoc.* 2, 7 și 17). Și în raiul cel pământesc era rânduită pentru protopărinții noștri o împărtășanie de taină – gustarea din pomul vieții; iar în Biserica Vechiului Testament, o preînchipuire a împărtășaniei era mîncarea mielului pascal. Astfel, împărtășirea cea de taină a început o dată cu neamul omenesc, l-a însoțit și îl va însoți în vecii cei veșnici, în felurite chipuri, dar cu un singur înțeles: părtășia cea mai strînsă cu Domnul; căci „în El era viață, și viața era lumina oamenilor” (*In.* 1, 4). Celui zidit după chipul lui Dumnezeu i se și

² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

cade să fie într-o astfel de părtășie
cu Acela „Care e strălucirea slavei
Tatălui și chipul Ipostasului Său”
(*Evr.* 1, 3).³

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri
din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi
din an.*